Казки про тварин

Як віл бігав наввипередки з конем

Як віл бігав наввипередки з конем Стрінувся одного разу ще за давніх, дуже давніх часів кінь з волом, і завели жваву розмову про те, хто з них скоріше бігає. Кінь твердить своє, а віл своє.

— Ти тільки подумай,— говорив сердито віл до коня,— я побіг би набагато швидше, ніж ти, але боюся, щоб земля не провалилась підо мною. Ти ж знаєш, який я великий, яка в мені сила!..

— Це тобі так здається,— посміхаючись сказав кінь.— А якби дійшло до діла, то ти нічого не докажеш.

— А ми можемо спробувати, хто швидше бігає,— рішуче махнув рогами віл.

От і рішили вони випробувати свої сили — хто зможе швидше і довше бігти. Кінь рушив собі, а віл собі. Побігли наввипередки.

«Та хіба я гірший від коня? Хіба я не докажу те, що кінь?» — думав тепер віл, сердито махаючи рогами.

Його страшенно сердило те, що кінь побіг набагато швидше, ніж він. Та, не гаючи й хвилини часу, рушив у путь і віл. Біг неборак з такою силою, що земля стогнала під його ногами.

«Як бігти, то бігти»,— думав собі віл.

І, мабуть, все було б добре, якби вола по дорозі не стрінуло нещастя... Надбіг віл на глибокий рів і, мов галушка, полетів на дно.

«Оце я так і думав, що земля провалиться підо мною»,— бідкався тепер віл.

Пролежав і простогнав на дні ями, може, з півгодини. Аж тут бачить: над ровом стоїть якийсь чоловік.

— Що ти тут робиш? Як ти попав у таку глибоку яму? — посміхаючись, запитав незнайомий.

— Попав — як попав,— процідив сердито віл,— але як звідси вибратися? Це ж глибінь, чоловіче добрий!..

Потім віл розповів чоловікові про свою розмову з конем, а потім зі сльозами в очах став просити та благати:

— Допоможи мені, чоловіче добрий, вибратися звідси. Якщо ні, то я тут загину.

— Не бійся, я тобі допоможу,— відповів лагідним тоном чоловік.

Потім побіг скоренько додому, запряг свої два воли у віз і побіг до тої ями, де знаходився віл. Спустився бічним ходом на дно ями, прив'язав вола до воза і за кілька хвилин віл був уже на поверхні ями, на березі. — Ніколи більше не буду швидко бігти. Нехай біжить кінь, якщо він такий хитрий і розумний, я буду йти помалу,— заявив сердито віл, прощаючись з чоловіком.

І від того часу, та і по сьогоднішній день, воли ніколи швидко не бігають і не спішать...